



הוֹסֶפֶת מִס' 1

לעתון הרשמי, גליון 902 מיום 6 ביולי, 1939.

פקודת החברות (תקון).

מס' 25 לש' 1939.

פקודה המוסיפה לתקן את פקודת החברות.

הנציב העליון לפולשטיינה (א"י) מחוקק בוה בעצמתה של המועצה הפלשטיינית (א"י) לאמור:

1. פקודת זו תקרא פקודת החברות (תקון), וקוראן אותה כאותה עם פקודת החברות, הקרויה למשך פקודת העיקרית.

תקון סעיף 68 מן הפקודה העיקרית יוחקן ע"י החלפת המלים: „הפרוטוקול כנ"ל”, במלים „כל פרוטוקול מהפרוטוקולים המוזכרים בסעיף-קטן (4) של סעיף זה”.

תקון סעיף 105 מן הפקודה העיקרית יוחקן —

(א) ע"י החלפת המלים „ממשלת פולשטיינה (א"י)”, המופיעות בסעיף-קטן (4) של אותו סעיף, במלים „הנציב העליון או מכל פקיד או ועדה המורשים על ידו לכך”;

(ב) ע"י נוספה הסעיף-קטן דלקמן שיטומן סעיף-קטן 4 א' ויובא לאחר סעיף-קטן (4): —

„(א) אם נראה לנציב העליון כי אדם שקבל מאה הנציב העליון או מכל אדם אחר או מכל ועדה, המורשים על ידו לכך כאמור לעיל, תועודה המכוכה אותו לעסוק בפולשטיינה (א"י) מכבר חשבונות, נמצא אשם בהתחנחות שאינה הולמת את המקצוע, או גילתה شيئا' שאינו מוכיח או שאשם בהתרשלות גסה במילוי תפקידיו המקצועיים, או יצא חביב בדינו בעבריה פלילית, רשאי הנציב העליון לבטל את התעודה או לזרות כי יופסק תקפה למשך הזמן שייקבע על ידו:

בתנאי שלא ניתן צו לביטול או להפסיק תוקףו. אלא אם היה בעל התעודה הודמנות להגיש לנציב העליון הודעה בכתב שבה הוא מלמד זכות על עצמו”.

4. סעיף 151 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלה „או“ בסוף פסקא (ד) של סעיף קטן (2) מאותו סעיף וע"י הוספה הפסקא החדשה דלקמן לאחראית:

„(ה) שמן הדין ומן היושר לפרק את החברה.“

5. סעיף 159 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול סעיף-קטן (2) הימנו.

6. סעיף 220 מן הפקודה העיקרית יבטל והסעיפים דלקמן יבואו במקומו:

220. בפרק עסקיה של חברה שהפסיקה את פרעונותה, הרי בכל הנוגע לזכויותיהם של נושאים מובטחים ושאים מובטחים ולחובות בני הכוחה ולהערכת תשומות שנתיים וחובות שבתקיד וshall תנאי, יהלו ויקימו אותן ההוראות הנוהגות באותה שעה עפ"י חוק פשיטת הרجل לגבי נכסיהם של אנשים שהוכרזו לפוטשטיידל, וכל האנשים שייהיו זכאים בכל מקרה כזה להוכיח את זכותם לקבלת דיוידנד ותקבל דיוידנד מtower נכסיה החברה יכולם לבוא מכוון הפרוק ולתביע מאת החברה את המגעים לו בתקופת סעיף זה.

220 א.—(1) בפרק חברה יש לשלם את החובות דלקמן, שהיא להם דין קדימה על פני כל שאר החובות:

(א) כל מסי עיריה, מסי מועצות מקומיות או תרומות שהן בבחינת מסים המוטלים עפ"י פקודת העדות הרתיות (ארגון). המגעים בתאריך המתאים ואשר הגיע זמן פרעונם תוך 12 החודשים שלפני אותו תאריך, וכל מסי ממשלה מוערכים שהוטלו על החברה עד היום השלישי ואחד במרץ שקדם לאותו תאריך ואשר אינם מ затרפים ביחד ליותר מהערכת שנה אחת;

(ב) כל שכר או משכורת של פקיד בעד שירותים שנייתנו לחברה במשך ששת החודשים שקדמו לתאריך המתאים, בסכום לא יותר מחמשים פונט. בין שהרוייה הפקיד את המשכורת או השכר, כלם או מקצתם, בתור דמי קיימישון ובין שלא הרוית אותם כך:

(ג) כל שכרי-עבדה של פועל בשוער של לא יותר מחמשים פונט, בין שהשכר נקבע על יסוד זמן העבודה ובין שנקבע על יסוד כמות העבודה. המגיע بعد שירותים שנייתנו לחברה בששת החודשים שקדמו לתאריך המתאים;

(ד) כל סכומים על חשבון פצויים על פי פקודת הפצויים לעובדים. בגין של לא יותר ממאה פונט לכל אדם יחיד, שהגיעו לפני התאריך המתאים, אך בהתחשב עם הוראות סעיף 5 של אותה פקודת;

תיקון סעיף 151 כי הפקודה העיקרית.

תיקון סעיף 159 מן הפקודה העיקרית.

החלפת סעיף 220 מז פקודה העיקרית בסעיפים המקוריים.

„הטלת תקנות
פשיטה חריג
כפיום חברות
שהפסיכו את
פרעונותיהם.“

תשומות בעלי
דין בכורה.

פרק קטן.

פרק קטן.

(ה) כל סכומים המגיעים למשכיר בתרורת דמי-שכרות של בתים וקרונות שכירה החברה, بعد לא יותר משנה אחת לפני התאריך המתאים.

(2) מקום שתשלוט פזויים עפ"י פקודת הכספיים לעובדים הוא תשלום שבועי, הרי לזרוך פסקא (ד) של סעיף-יקטון (1).

משמעות זה יהיה התשלוט המגיע לחשבון זה התשלוט החדי-פעמי שבו אפשר לפדות את התשלוט השבועי, לכשיהיא ניתן. להיפך, אילו הגיע המעבד בקשה לכך עפ"י אותה פקודה.

(3) אם שולם לפקיד או לפועל העובדים אצל חברה סכום כ�ף לחשבון משכורת או שכיר עבודה מותך כספים שהלווה אדם לחברה לזרוך זאת, הרי בפירוקה של החברה תאה לאותו אדם זכות קידמה על הכספיים שהולמו ושולמו כאמור, עד לאותו שיעור שבו הופחתה, כחוצהה מן התשלוט, הסכם שביחס אליו היה היתה מגעת לאותו פקיד או פועל זכות-קידמה בשעת פירוק.

(4) החובות דלעיל —

(א) יהיו שווים זה להה במעלה יישולמו במילואם, מלבד אם אין הנכסים מספיקים לתשלוטם ובמקרה זה יופחתו בשיעורים שווים;

(ב) במידה שנכסי החברה המציגים לתשלוט חובותיהם של הנושאים הכלליים אינם מספיקים לתשלוט החובות דלעיל, תהא להם זכות-קידמה על תביעותיהם של בעלי אגרות חוב עפ"י כל שעבודו רובץ שנוצר ע"י החברה יישולמו בהתאם לכך מותך כל רכוש הכלול באותו שעבוד אי-מושיעבד לו.

(5) החובות הנזכרים לעיל יישולמו מיד, עד כמה שנכסי החברה מספיקים לשולם בהם את החובות התנ"ל, וב└בד שיפרשו את הסכומים הדורושים לכיסוי הוצאות המשפט והוצאות הפירוק.

(6) הביטוי "התאריך המתאים" בסעיף זה פירושו —

(א) לגבי חברת שנצוטה ע"י בית המשפט להתפרק מאונס, ולא התíchילה קודם לכן להתפרק מרצון — תאריך צו הפירוק;

(ב) בכל מקרה אחר — תאריך התחלת הפירוק.

ב-220.—(1) כל העברה, משכנתה, מסירת סחרה, תשלום כסף, הוצאה לפועל או כל פעולה אחרת ברכוש, שайлו נעשו ע"י אדם פרטיו או נגדו היו רואים אותם, במקרה של פשיטת רגל מצדגו, כמתן זכות-ביבורה במראת, הרי אם נעשו ע"י חברה או נגדה רואים אותם, במקרה של פירוק עסקית, כמתן זכות-ביבורה במראת לנושיה ולא יהיה להם, אפוא, כל תוקף.

(2) לצורך סעיף זה רואים את התחלת הפירוק כמקביל להגשה בקשה פשיטת רגל במקרה של אדם פרטי.

ازך פנד.

זוכות-ביבורה
במרמה.

(3) אם העבירה חברה את כל רכושה לנאמנים לטובת כל נושא, תהא העבירה פסולה לכל דבר.

220 ג.—(1) חברה המפרקת ע"י בית המשפט שחקן מרוכשה מצוי במצב קרקע שרובצים עליה תנאים מעיקרים או במצב מניות או טוק בחברות, או במצב חינימ שאון בהם ריווח או במצב כל רכוש אחר שאינו בריכירה או שאינו בריכירה על נקלה, מחמת שהוא מהיב את בעלי בימי או פעלה מכובידה או בתשלים כל סכום כסף הרי, ברשות בית המשפט ובהתחש עם הוראות סעיף זה, רשאי פרק החברה, בכתב החתום על ידו ובתו של עשר חדש לאחר התחלת הפירוק או בתוך אותה ארבע שנים לו בית המשפט, לותר על הרכוש אף על פי שהתאמץ למוכר אותו או לקבל אותו לרשותו או שעשה בו כל פעולה אחרת המKENה בעלות:

בתנאי שם חדש ימים לאחר התחלת הפירוק לא נודע לו לפרק דבר מציאתו של רכוש כזה, יכול הוא להשתמש בסמכות הויתור על הרכוש, הנינתנת לו בעיפז זה, בכל עת שהיא בתוך שנים עשר חדש לאחר שנודע לו על כך או בתוך אותה ארבע שנים לו בית המשפט.

(2) הויתור כחו יפה להביא לידי גמר, החל מתאריך הויתור, את הזכויות, טבות ההגנה והתחייבויות זוכות-הKENין של החברה ברכוש שויותרו עליו אך לא יהא כחו יפה לפג'ע בזכויותיו או בהתחייבויותיו של כל אדם אחר, אלא במידה שיש צורך בכך כדי לפטר את החברה ואת רכושה מהתחייבויות.

(3) רשאי בית המשפט, בין בשעת מתן הרשות לותר על הרכוש ובין קודם לכך, לדריש כי תמסרנה מידעות למעוניינים ולהטיל תנאים למתן הרשות וליתן כל מיני ציווים בעניין, ככל אשר יישר בעיניו.

(4) לפרק לא תהא רשות לותר על רכוש עפ"י סעיף זה בכל מקרה שבו הוגשה לו בקשה בכתב ע"י אדם המונין ברכוש הדורש מatto להחליט אם יותר או לא יותר, ועbero שמנונה ועשרים יום מיום קבלת הבקשה, או עברת תקופת הארכא שבית המשפט החליט ליתן, והפרק לא מסר מודעה לבקשת כי יש בדעתו לבקש מאת בית המשפט רשות לותר, ואילו כשהגידון הוא חוזה — כשהוגשה בקשה כאמור לעיל וuber המועד האמור או הארכא והמפרק אינו מותר על החוזה — רואין את החברה כאילו קבלה את החוזה.

(5) על יסוד בקשו של אדם שהוא זכאי בזכויות חוזה שנחתם עם חברה או חייב בחובות הנובעות ממנו כלפי פרק, רשאי בית המשפט ליתן צו המבטל את החוזה באורח התנאים שיישרו בעניין בית המשפט בעניין תשלום דמי נזק

ויתור על רכוש מכביר.

לכל צד או ע"י כל צד בשל אידמיולי החווה או בכל תנאי אחר שיישר בעניין בית המשפט וכל אדם שמנעים לו דמי נזק עפ"י צו רשיי להוכיה את תביעתו זו כחוב בפירוק.

(6) על יסוד בקשה מכל אדם התובע טובת הנאה בכל רכוש שויתרו עליו או שהוא חייב בהתחייבות שלא נתקיימה עפ"י פקרדה זו לגביו כל רכוש שויתרו עליו, רשאי בית המשפט לאחר ששמע את טענותיהם של אותם אנשים כפי שמצא לנכון, ליתן צו המKENה את הבעלות על אותו רכוש למי שזכה בו או המעבירו לרשותו או המוסרו למילוי שמידת הצדק מחייבת למטרו לו בתורת פיצויים בשל אותה התחייבות כאמור לעיל, או לאיזה נאמן בשמו הוא ובאותם התנאים שיירוח עניין בית המשפט, ומשניתן צורח הקנה כוה עובר הרכוש הכלול בצו לידי האדם הנזכר בו לשם כך כדי שהוא צריך בשום העברה נזק עז: —

בתנאי שם הרכוש שמותרים עליו הוא ירכוש חוכר, לא ניתן בית המשפט צורח הקנה לזכותו של כל אדם התובע מכוחה של החברה, בין בתרור חוכר-משנה ובין בתרור מלוה עפ"י משכנתא שבחרירה אלא על תנאי שיעשה את האדם הנ"ל: —

(א) כפוף לאותן התחייבויות שהחברה הייתה כפופה להן עפ"י חוות החכירה כלפי הרכוש בתחילת הפירוק; או

(ב) אם יישר הדבר בעניין בית המשפט, כפוף רק לאותן התחייבויות שהיוחולות עליו אילו העובר חוות החכירה לאומו אדם באוטו תאריך.

ועל כל פנים (אם העניין מחייב כך) כאילו לא היה חוות החכירה כולל אלא את הרכוש הכלול בצו הקנה, וכל בעל משכנתא או חוכר-משנה המסרב לקבל צו הקנה לפי תנאים אלה שולקין ממנו את הזכות להשתחף בכל טובת הנאה ברכוש או בטהון על הרכוש, ואם אין אדם התובע מכוח החכירה המוכן לקבל צו עפ"י תנאים אלה, תהא לבית המשפט הסמכות להקנות את הרכוש ואת טובת הנאה של החברה ברכוש לכל אדם החייב, בין בעצמו ובין בתרור בא כוח מטעם אדם אחר, ובין בעצמו ובין יחד עם החברה, למלא את התחייבויות החלות על החוכר לפי חוות החכירה, והקנה זו תהא פטורה מכל התחייבויות, שעבודים וטובות הנאה שנוצרו ברכוש ע"י החברה.

(7) כל שנפגע כתוצאה מוויתור עפ"י סעיף זה, רשאי אותו כנוסה של החברה עד כדי סכום הפגיעה וראשי הוא להוכיה את הסכום כחוב בפירוק.

7. הפקודה העיקרית שתוקן מתחזק שיסופו לה את הטיעפים דלקמן שיסומנו בסעיפים 242 א' ו-242 ב' ויבואו לאחר סעיף 242: —

א. בהתחשב עם התקנות הכלליות, הרי כל הצהרה בשבועה שדרוש להשבע עליה עפ"י הוראות הפקודה הזאת או לשם, מותר לקבל שבועה עליה בפני כל שופט, רשות בית המשפט או שופט שלום, מקבל נכסים או כשה אדם נמצא בחו"ן לארץ — בפני שופט שלום או אדם אחר המוסמך להטיל שבועות בארץ שהוא מתגורר בה, בתנאי שיאשר כשופט שלום או כמוסמך להטיל שבועות מטעם ציר או שגריר בריטי, או מטעם מנהל ענייני הציגות או מזקיר הציגות המשמש בתפקידו בכל ארץ נכירה ומטעם כל קונסול-כליל בריטי, קונסול, סגן-קונסול, מ"מ קונסול או פרו-קונסול בריטי וסוכן קונסוליה בריטית המשמש בתפקידו בכל מקום בחו"ל, או מטעם נוטרין צבורי.

צדד נשבענו עז
זהירה בשבועה.

ב. חברה שנתפרקה ע"י בית המשפט, הרי כל שטר, שטר-העברה או מסמך אחר הנוגע רק לנכסים מקרקעין או לכל משכנתה או שעבוד אחר או לכל זכות או טובת-הנאה בנכסים מקרקעין או מטלטלים המהווים חלק מן האקטיב של החברה ואשר לאחר ערכית אותו המסמן נשארים הם חלק מן האקטיב של החברה, וכל כוח והרשאה, יפו"יכות, צו, תעודה, הצהרה בשבועה, שטר ערכות או כתוב אחר הנוגעים אך ורק לנכסה של כל חברה הולכת ומתקפתה או לכל מ"מ משפט עפ"י אותו פרוק, יהיו פטורים ממס הבולים, פרט למיסים המגיעים עפ"י פקודה זו.

פיתוח מסמכים
ובו, ממס הכו"לים.

8. סעיף 255 מהפקודה העיקרית יתוון ע"י בוטול סעיף-הктן (6) הימנו והחליפו בסעיף-הקטן דלקמן: —

תיקון סעיף 255 מהפקודה העיקרית.
מהפקודה העיקרית.

„(6) אם מתפרקת החברה, הרי כל אדם אשר לאחר שחדל להיות חבר בחברה לפניה רשומה כחברה פרטיה היה חייב לשלם כל חוב או התחייבות של החברה או לתרום לתשלומים של אלה או לשלם או לתרום לתשלומים של כל סכום לתיקון זכויות החברים ביניהם לבין עצם לגביו כל חוב כוה או התחייבות כזאת, או לשלם או לתרום לתשלומים של הוצאות המשפט והוצאות הפרוק של החברה במידה שהפרוק נגע לאותם החובות או אותן ההתחייבויות, אלמלא נרשמה החברה כחברה פרטיה עפ"י סעיף זה והחלה להתפרק בהתאם לתקימת פירוקה של החברה הפרטית, יהיה משתתף לחשבון החובות והתחייבויות שחברה אותן החברה הפרטית לפני שחדל להיות חבר, והמסורים לחברה מכוח רישום בהתאם לסעיף זה.“

9. סעיף 256 מהפקודה העיקרית יתוון ע"י בוטול הסעיפים-הקטנים (6), (8) ו(9) והחליפו בסעיפים-הקטנים דלקמן: —

תיקון סעיף 256 מהפקודה העיקרית.
מהפקודה העיקרית.

„(6) כל הנכסים, המטלטלים או המקרקעים, בין שמוחזקים בהם ממש ובין שיש תביעה משפטית על החזקה, השיכים בין גודלה שיתופית שתם קניתה בחאריך רישומה לחברה עפ"י סעיף זה, עוברים, עם הרישום, לחברה כפי שנתגדה עפ"י סעיף זה וייה קניתה, על כל הרכוש וטובת ההנהה שיש לגודלה בהם.„

(7) כל החובות וההתחייבויות, בין שהם קיימים ובין שיוצרו בעתיד ובין שהם על תנאי שחברה אותם אגודה שיתופית הקימת בתאריך רישומה לחברה עפ"י סעיף זה, יעברו, עם הרישום, לחברה כפי שנתאגדה עפ"י סעיף זה, עד כדי שיעור החוב של האגודה, ורואין אותם כאילו הועברו לחברה".

(8) כל התכניות המשפטיות וכל מומ"מ משפטי אחר אשר בזמן רישום חברת בהתאם לסעיף זה הוגשו ע"י האגודה או נגדה או ע"י כל פקיד או חבר באגודה או נגידם, ימשיכו בנסיבות ממש כאילו לא נעשה הרישום.

(9) כשהחברה מתפרקת, הרי כל אדם אשר לאחר שחדל להיות חבר באגודה השיתופית לפני רישומה, וכל עובנו אשר, מהיותו עובנו של אדם שהיה לפני מותו חבר האגודה השיתופית, היה אלמלא גרשמה האגודה לחברה עפ"י סעיף זה, ואילו תחילה הייתה מתפרקת בתאריך התחלת פירוקה של החברה, חייבים לשלם או לתרום לתשלומו של כל חוב או התחייבות של האגודה או לשלם או לתרום לתשלומו או אותה התחייבות או לשלם או לתרום לתשלומן של כל הוצאות משפטיות והוצאות הפירוק של האגודה במידה שתן נזנות לחובות או להתחייבויות הנ"ל, יהיו משתתפים בחשבו החובות או התחייבויות של החברה שהאגודה השיתופית חברה אותן ואשר עברו לחברה עם רישומה בהתאם לסעיף זה, כפי שאותם החובות או התחייבויות היו קיימים כשאותו אדם החל להיות חבר, ואילו לגבי עובנו, כפי שהוא קיימים בשעת מותו של אותו חבר".

(ב) ע"י הוספת הסעיפים הקטנים דלקמן,YSISMONO כסעיף-תקן (11) ו-(12).
ויבאו בסופו של סעיף: —

„(11) הוראות הסעיפים 62 ו-92 של פקודת זו לא תחולנה על אגודה שיתופית הרשומה כחברה עפ"י סעיף זה.

(12) עם רישומה של אגודה שיתופית לחברה עפ"י סעיף זה, יעביר רושם האגודות השיתופיות לרשות חברות העתק של כל השרותים שבנקס המשכנתאות והשבודים שלו הנוגעים למשכנתאות או לשבדים שנוצרו ע"י האגודה לפני רישומה לחברה ואשר היו קיימים בשעת רישומה לחברה יחד עם כל הממכמים שברשותו היוצרים את המשכנתאות או השבדים הנ"ל או המשמשים עדות להם ולאח"כ ירושם רשות החברות, אלא כל מס, בנקס המשכנתאות והשבודים שלו את הפרטים הכלולים בהעתק הנ"ל ביחס לכל משכנתא כזאת או שעבוד כזה.

סעיף-תקן זה רואין אותו כאילו קיבל תוקף בתאריך מתן התוקף לפקודת ספ' 20 לש' 1937. החברות (תקון), 1937.